

Biblionrecensie 'Sjuleke'

Roman en zijn hond Sjuleke zijn de beste vrienden. Als Roman zich 's avonds verstopt en mama hem niet kan vinden, schakelt ze Sjuleke in, die als een echte speurhond Romans verstoppplaats ontdekt. De volgende ochtend staat Sjuleke niet zoals altijd onder aan de trap op Roman te wachten. Roman vindt Sjuleke in zijn mand; Sjuleke voelt koud aan en beweegt niet meer. Mama vertelt Roman dat Sjuleke die nacht is gestorven. Roman is heel verdrietig en huilt veel. Mama en papa vertellen Roman over wat 'dood' betekent en waar Sjuleke nu is. Dan nemen Roman, mama en papa op een mooie manier afscheid van Sjuleke. Mooi, gevoelig prentenboek over de dood van een huisdier, het verdriet, gemis en afscheid nemen. De warme, zachte illustraties die telkens over twee pagina's gespreid zijn, hebben vaak een verrassend perspectief. Geschikt voor wat oudere kleuters en leent zich uitstekend om voor te lezen. Het prentenboek kan ook een mooie manier zijn om met jonge kinderen te praten over de dood van hun huisdier. Vanaf ca. 5 jaar.

Veerle Willaert